

hakkas loitma, mõtsid isä ja wend hob-
bust, ja läksid Tehwanit otsima. Ja wa-
ta! esimesse kulla tagga leidsid nemmad
tedda tee äres maas, kangel's külmetand
kui putükki. Nemmad siidusid tedda hob-
bose peäle, ja wiisid tedda küllasse, kus
nemmad rahwoteest pallusid, et nemmad sel-
le wäese inimesselle üht soja söangi piddid
andma, et woiks katsuta, kas ta weel hinges
olleks. Nenda pallusid nemmad, monnegi
ukse ees, agga kui rahwas kulis et se üks
muiskane olli, siis lüktasid nemmad ust
jälle nende minna eest kinni. Wimal's tullid
nemmad ühhe moistlikko mehhe ukse ette,
kes Jummalat kartis, ja kelle meles olli,
mis Jesus Euangeliuminis sest Samaria-
mehhest ütles, kes armo heitis selle inui-
messe peäle, kes rõõwlitte kätte olli sattu-
nud. Sesumawe hea mees teggi omma ust
lahi, ja lastis sedda külmetand poisi sisse
tua: agga temma isse jooksis omma nabit
sedda

sedda koolmeistrit kutsuma, kes üks moist-
lik mees olli, ja teadis nisugguste asiadega
ümbertäia. Se tuli siis otse kui nemmad
sedda külmetand kehha tahtsid soja tuppä
kanda. „Piddage! hüdis temma, Jum-
mala pärrast! teie tappate sedda inimest,
kui temmal weel hing sees on.“ ja nenda
lülkas ta neid taggasi. Nuttuete teggi ta
niiud rehhe al asfed lumnest, ühhe waaksa
kõrgelt ja lastis selle külmetand poisi rided
seljast mahha kiskuda, ja kui ta ihho al-
lasti olli, panni ta tedda selle lumme peäle,
ja mattis temma ihho üle ültse lummega
kinni, nenda et üks päinis su ja ninna lahti
jäid. Sedda hund wautas ta kolm poit
sõrme üle keige ihho kinni, ja kui ühhes
kehhas lummi hakkas sullama, siis panni
ta seddamaid jälle ust lund seina peäle.
Issa ja wend, ja teised inimesed, kes
seäl jures ollid pannid essite selle moistlikko
koolmeistri nou wasto, sest nemmad arwa-